

حزب التحرير
Hizb-ut Tahrir
Kuzey Afrika
Medya Bürosu

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
{وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ
كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ
وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ
بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ }

Allah, sizlerden îman edip sâlih amel işleyenleri, kendilerinden öncekileri yeryüzünde Halife kıldığı gibi onları da yeryüzünde Halife kılacağını, onlar için seçtiği dinlerini (İslam'ı) yeryüzünde hâkim kılacağını, (geçirdikleri) bu korkularını güvene çevireceğini vaadetti. Zira onlar yalnız Bana kulluk ederler ve hiçbir şeyi Bana ortak koşmazlar. Her kim de bundan sonra inkâr ederse işte onlar fâsıkların ta kendileridir. [Nur 55]

- Basın Açıklaması -

Tunus'ta Hizb-ut Tahrir Şebâbının Tutuklanması Hakkında

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ 20 كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَيْنَ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ

“Allah’a ve Rasulü’ne düşmanlık edenler var ya, işte onlar da en alçaklardadırlar. Allah şöyle yazmıştır (hükmetmiştir): Elbette Ben ve elçilerim mutlaka gâlip geleceğiz. Muhakkak ki Allah, Kaviyy’dir, Azîz’dir.” [el-Mucâdele 20-21]

No: KA-BA-2008-MB-TR-0001

H. 11 Cumâde’l Ülâ 1429

M. 17 Mayıs 2008

Akabe ibn-u Nâfi’in nûrun ve hayrın hareket noktası kıldığı Kayrevân beldesi Tunus'ta öyle bir devlet vardır ki ne tarihin akışını anlayabilir, ne dünyadaki gelişmeleri okuyabilir, ne de daha önce gelip geçenler hakkındaki Sünnetullah’tan korkar. Nitekim Allah’a ve Rasulü’ne düşmanlık eder, Allah’ın şiarlarını yasaklar, küfür devletlerine itaat eder, Allah’ın emrine karşı çıkıp kadınların resmî kurumlarda başörtüsü ile örtünmelerini men eder ve onu, bölücülük kıyafeti olarak tanımlar. Bu devlet, Allah’a itaat ve yeryüzünde Allah’ın dîninin ikâmesine dâvet suçlamasıyla Müslümanlarla savaşıyor, öyle ki bu durum artık cürüm haline gelmiştir. Dolayısıyla dürüst bir vatandaş olabilmek için, küfre saygı gösterip onu savunmak ve Allah’ın şiarlarına hafife almak kaçınılmaz hale gelmiştir ki Allah’ın farzı ve vaadi olan Hilâfet için çalışarak yeryüzünde Allah’ın dînini ikâme etmek için uğraşmasınlar. Çünkü bu, Bush’un da, Brown’ın da, Sarkozy’nin de tiksindiği bir iştir. Bu nedenle yasaktır ve men edilmiştir. Buna sahip çıkanların; İslâm’a ve Müslümanlara karşı savaşanlara karşı değil, İslâm’ın sancağını taşımayı farz telakki eden masum insanlara karşı yapılan işkenceler, tehditler ve hakaretler altında hapishanelerden ve zindanlardan başka yeri yoktur.

Tunus’ta Yargıç Muhammed Ali bin Şuveyha başkanlığında, 07.05.2008 Çarşamba günü toplanan 8. Asliye Hukuk Mahkemesi’ne bağlı daire; varlığı tanınmayan (yasadışı) bir cemiyetin yeniden oluşturulmasına iştirak etmek, izinsiz toplantılar düzenlemek, izinsiz toplantı düzenlemek maksadıyla mekan hazırlamak ve genel nizâmın düzenini bozmaya yönelik neşriyat bulundurmak suçlamasıyla Muhammed es-Semâvî, Mebrûk Bûdafrî, Muhammed Ali Biskri, Ali el-Haccâcî, Muhammed Abbâs, Fevzî eş-Şeyhî, Fethî el-Azîzî, Muhammed ibn-u Humeyle, Rıdâ Sâbit, Raûf el-Âmirî, Beşîr ez-Zeytûnî, Mahraz es-Sa’îdî, Uneys el-Haccâcî, Muhammed ibn-u Yûsuf, Muhammed el-Muhammedî, Mehdî ibn-u Mahraz, Faysal Sâsî, Yûsuf Tarûdî ve Muhammed Râzıkî hakkında açılan 10890 sayılı davaya ve Mahraz Raceb, Mebrûk Bûdafrî ve Beşîr ez-Zeytûnî 4148 sayılı davaya baktı. Onların savunmalarını ise sayın avukatlar Ahmed es-Sıddîk, Semîr ibn-u Ömer, Gülsüm ez-Zâvî, AbdulFettâh Muru, Necîb ibn-u Yûsuf, Suayde el-İkrîmî ve Râdiye ed-Duraydî üstlendiler. Yargıç, iki davanın ayrı ayrı görüşülmesine ve hükmün 10.05.2008 Cumartesi günü verilmesine karar verdi.

10.05.2008 günü verdiği kararda; Tunus 8. Asliye Hukuk Mahkemesi’ne bağlı daire, Yargıç Muhammed Ali Şuveyha başkanlığında aşağıdaki hususlarda hükmünü verdi:

[Varlığı tanınmayan (yasadışı) **Hizb-ut Tahrir** cemiyetinin yeniden oluşturulmasına iştirak etmek, izinsiz toplantılar düzenlemek, izinsiz toplantı düzenlemek maksadıyla mekan hazırlamak ve genel nizâmın düzenini bozmaya yönelik neşriyat bulundurmak suçlamasıyla!]

- 10890 sayılı davadan, Faysal Sâsî'nin bir yıl iki ay hapsine, Muhammed es-Semâvî, Muhammed Ali Biskri, Ali el-Haccâcî, Muhammed Abbâs, Fevzî eş-Şeyhî, Fethî el-Azîzî, Muhammed ibn-u Humeyle, Rıdâ Sâbit, Raûf el-Âmirî, Mahraz es-Sa'îdî, Uneys el-Haccâcî, Muhammed ibn-u Yûsuf, Muhammed el-Muhammedî, Mehdî ibn-u Mahraz, Yûsuf Tarûdî ve Muhammed Râzıkî'nin on bir ay hapsine, Mebrûk Bûdafrî ve Beşîr ez-Zeytûnî'nin altı ay hapsine,
- 4148 sayılı davadan, Mebrûk Bûdafrî'nin iki yıl, üç ay hapsine, Mahraz Raceb ve Beşîr ez-Zeytûnî'nin on bir ay hapsine.

İşte bu şebâbın işlediği sözde “suçlar” bunlardır. Muhakkak ki onlar, Rablerine îmân etmiş genç yiğitlerdir, Rableri de îmânlarını artırmış, böylece Allah'a itaate yönelmişler, insanları en güzel sözlerle yeryüzünde Allah'ın dîninin ikâmesine dâvet etmişler, ne herhangi bir kimseye saldırmışlar, ne de nizâmı veya bir başkasını hedef alan maddî eylemlere tevessül etmişlerdir. Zâlim rejimden ve zebanilerinden korktuğu için değil, bilakis Rasulullah [*SallAllahu Aleyhi ve Sellem*]'in İslâm Devleti'ni kurma metodunda böyle bir şeyi yapmamış olmasına bağlanarak! Bunun için insanların canlarını ve mallarını heder etmek için veya bir başka benzer sebeple asla silahlanmamışlar, daima Allah'ın çizdiği sınırlar önünde durmuşlardır.

Fısk, fücûr, fuhuş, müstehcenlik, içki, faiz, zındıklık serbest bırakılırken, büyük günahlar yasallaştırılırken, halk toplulukları önünde insanların yakasına yapışılırken, utanmadan-sıkılmadan münker işlere ruhsat verilirken, aynı zamanda Allah'a itaat ve bağlılık yasaklanırken, bu ülkede Küfür ile hükmedilirken, Müslüman olduklarını söyleyenler tarafından, Müslümanların beldelerinde Allah'ın Dînine dâvet eden ve Rablerinin; *يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ*

“Ey kavmimiz! Allah'a dâvet edene icâbet edin ve ona îmân edin ki Allah da sizin günahlarınızı kısmen bağışlasın ve sizi elim bir azaptan kurtarsın.” [el-Ahkâf 31] diyen Müslümanları nasıl hapsederler? Onlara nasıl işkence ederler? Onlara nasıl hakâret ederler? Vallahi bu bize Allahu Te'alâ'nın, Lût kavminin kibri, küstahlığı ve hayasızlığından bahseden şu kavlini hatırlatmaktadır: *أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ* “Lût ailesini memleketinizden çıkarın. Çünkü onlar çokça temizlenen (pırıl pırıl) insanlarmış!” [en-Neml 56]

Oysa onlar, temizliği cezalandırmakta, insanlara fuhuşları, küfürleri ve alçalmaları miktarınca yaklaşmakta, yaptıklarının âkıbetinden korkmamakta, çünkü Şeytan yaptıklarını onlara süslü göstermekte, onları ayartıp başlarına musallat olmaktadır. Yoksa onlar Allah'ın tuzağından emin mi oldular? Allahu Te'alâ şöyle buyurmaktadır: *أَقَامُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ* “Yoksa Allah'ın azâbından emîn mi oldular? Fakat hüsrâna uğrayan bir kavimden başkası Allah'ın azâbından emîn olmaz!” [el-Araf 99]

Yok olmaya mahkum bu kokuşmuş rejim, Allah Subhânehu'ya gâlip geleceğini mi sanıyor? Allah'ın nûrunu ağzıyla üfleyerek söndüreceğini mi sanıyor? Kureys'in ele başları olan Ebu Cehl'den, Ebu Leheb'den, İbn-u Muğîra'dan, onların azgın cürümlerinden, küfür dolu tuğyânlarından örnek ve ilham alarak dâvâ adamlarını susturabileceğini mi sanıyor? Allah'a galip geleceğini sanan mağlup, O'na karşı koyanlar Allah'ın yardımıyla mel'un ve mahcup olur. Kâ'b ibn-u Mâlik [*RadiyAllahu Anh*] şiirinde ne de güzel söyler:

زَعَمْتَ سَخِينَةً أَنْ سَتَغْلِبَ رَبِّهَا وَلِيُغْلِبَنَّ مُغَالِبُ الْغَالِبِ

“*Sehîne* [yedikleri bir yiyecekten ötürü Kureys'e verilen bir lakap] Rabbine gâlip geleceğini sandı, bilakis gâliplerin en gâlibi

(Allah) mutlaka gâlip gelecektir”

O halde Tunus rejiminin elebaşları ve Ümmet'e istibdatla hükmeden diğer yöneticiler, ya Ümmet'in kendisine karşı tâğutlaşanlara ve bağileşenlere karşı kendi eliyle vereceği bir ceza ile, yahut Allahu Te'alâ katından bir azap ile, kendilerini cezalandıracak birini bekleyedursunlar.

“De ki: Siz bizim için ancak iki iyilikten birisini beklemektesiniz. Biz de Allah'ın, ya kendi

katından ya da bizim elimizle size bir azâp vermesini bekliyoruz. Haydi bekleyin! Şüphesiz biz de sizinle beraber beklemekteyiz.” [et-Tevbe 52]

İkâmesi uğrunda çalışarak ona dâvet ettikleri için Müslümanların hapsedildiği Hilâfet ise Allah'ın izniyle mutlaka yoldadır; Gelecek ve her insanı lâıyk olduğu konuma koyacak, Kâfirlerle dostluk kurup Ümmete karşı savaşan münâfıklardan intikam alacak ve yeryüzünde Allah'ın hükmünü ikâme edecektir. Biliyoruz ki sizler şeytandan mutmainsinizdir ve vesveselerinde râzısınızdır. O ise size Hilâfet'in bir vehim ve serap olduğunu fısıldamaktadır. Lâkin bizler, Allah'ın hükmünden, vaadinden ve Şeriatı'ndan râzıyızdır ve emrinden mutmainizdir: فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ

“Şimdi sen sabret. Muhakkak ki Allah'ın vaadi haktır. Ve sakın (buna) iyice imân etmemiş olanlar seni gevşekliğe sevk etmesin.” [er-Rûm 60] Vaadine imân etmişsinizdir: وَعْدَ اللَّهِ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي

“Allah, sizlerden imân edip sâlih amel işleyenleri, kendilerinden öncekileri yeryüzünde Halîfe kıldığı gibi onları da yeryüzünde Halife kılacağını, onlar için seçtiği dinlerini (İslam'ı) yeryüzünde hâkim kılacağını, (geçirdikleri) bu korkularını güvene çevireceğini vaâdetti. Zira onlar yalnız Bana kulluk ederler ve hiçbir şeyi Bana ortak koşmazlar. Her kim de bundan sonra inkâr ederse işte onlar fâsıkların ta kendileridir.” [en-Nûr 55] Ve Rasûlü [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'in müjdesini tasdik etmişsinizdir: تَكُونُ النَّبِيُّ فَيَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ ثُمَّ يَرْفَعَهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَىٰ مِنْهَاجِ النَّبِيِّ فَتَكُونُ مَا

شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ ثُمَّ يَرْفَعَهَا إِذَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَرْفَعَهَا ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا عَاصِمًا فَيَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَكُونَ ثُمَّ يَرْفَعَهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا ثُمَّ تَكُونُ “Nübüvvet, Allah'ın olmasını dilediği kadar aranızda olacak, sonra kaldırmayı dilediğinde kaldıracaktır. Sonra Nübüvvet Minhâcî üzere Hilâfet olacaktır. Allah'ın olmasını dilediği kadar olacak, sonra kaldırmayı dilediğinde onu da kaldıracaktır. Sonra ısırtıcı hânedanlık olacaktır. Allah'ın olmasını dilediği kadar olacak, sonra kaldırmayı dilediğinde onu da kaldıracaktır. Sonra zorba diktatörlük olacaktır. Allah'ın olmasını dilediği kadar olacak, sonra kaldırmayı dilediğinde onu da kaldıracaktır. Sonra (yeniden) Nübüvvet Minhâcî üzere Hilâfet olacaktır.” buyurdu ve sonra sustu.

[İmâm Ahmed tahrir etti.]

O halde bu mücrimler dilediklerini yapsınlar. Muhakkak ki Allah, yaptıklarından gâfil değildir. Onların bu entrikaları ve tuzakları, -Allah'ın izniyle- Allah'ın Tunus'taki dâvâ adamlarından olan kullarına ve erlerine eziyetten başka hiçbir zarar veremeyecek ve onlar, hak sancağı taşımaya, bu dîn nusret buluncaya, mücrim ve münafık düşmanları da zillet buluncaya dek devam edeceklerdir.

“Sakın Allah'ın elçilerine olan vaadinden cayacağını sanma! Muhakkak ki Allah Azîz'dir, İntikam sahibidir.” [İbrâhîm 47]

حزب التحرير
Hizb-ut Tahrir
Kuzey Afrika
Medya Bürosu